

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Er/1204/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216218687
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216218687.2

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: ORIFLAME SLOVAKIA s.r.o., IČO: 31 348 751, so sídlom Staromestská 3, Bratislava, proti povinnému: R. Y., V.. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, V. P. L.É. P., vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Martin Kostka, Exekútorový úrad so sídlom Šustekova 51, Bratislava, pod spisovou značkou EX 2919/2016, o vymoženie 43,14 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekúcie **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1/ Na tunajšom súde je vedené exekučné konanie na vymoženie pohľadávky oprávneného voči povinnému na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/84/2016 zo dňa 24.06.2016.

2/ Súd z úradnej činnosti zistil, že povinný dňa 22.07.2017 zomrel. Dedičské konanie bolo uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 11D/96/2017 zo dňa 07.12.2017 zastavené v zmysle § 187 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, teda z dôvodu, že povinný ako poručiteľ nezanechal žiadny majetok.

3/ Podľa ustanovenia § 243h ods.1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4/ Podľa ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

5/ Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

6/ Podľa § 7 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením, pričom smrťou táto spôsobilosť zanikne.

7/ Podľa § 61 Civilného sporového poriadku procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8/ Podľa ust. § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

9/ Podľa ust. § 63 ods. 2 Civilného sporového poriadku v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

10/ Podľa § 64 Civilného sporového poriadku ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu nieť, súd konanie zastaví.

11/ Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

12/ Podľa ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

13/ Podľa ust. § 57 ods. 4 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

14/ Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

15/ Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

16/ Podľa § 357 písm. a) Civilného sporového poriadku odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

17/ Podľa 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

18/ Podľa § 243j Exekučného poriadku, v exekučnom konaní začatom pred 1. aprílom 2017, ak sa exekúcia zastavila, môže súd rozhodnúť, že exekútor nemá nárok na náhradu trov exekúcie, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a to najmä ak exekútor pri výkone exekúcie nepostupoval v súlade so zákonom alebo ak nepredložil súdu vec na zastavenie podľa § 57 ods. 4 v znení účinnom do 31. marca 2017.

19/ Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11D/96/2017 zo dňa 07.12.2017, právoplatného dňa 02.01.2018 súd zistil, že poručiťel - povinný nemá právnych nástupcov. Z procesného hľadiska vznikla prekážka tohto konania a je na mieste konštatovať, že z exekučného titulu neprešla povinnosť na právnych nástupcov (dedičov povinného). Súd konanie voči povinnému zastavil z dôvodu, že je tu neodstrániteľná prekážka v konaní tým, že povinný stratil procesnú subjektivitu.

20/ Súd pri rozhodovaní o trovách exekučného konania prihliadal na skutočnosť, že povinného niet (nemá právnych nástupcov) a ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku ako podmienku uloženia povinnosti na náhradu trov exekúcie oprávnenému predpokladá zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie, teda je na mieste preskúmať toto rozhodujúce kritérium aj v tomto konaní. Takýmto zavinením je potrebné zásadne rozumieť také vedomé konanie, či opomenutie oprávneného, s ktorým je zastavenie exekúcie v príčinnej súvislosti. Pri zavinení oprávneného navyše zo znenia citovanej právnej úpravy vyplýva, že musí ísť o výlučné zavinenie oprávneného, teda nemôže ísť ani o také konanie či opomenutie, ktoré by bolo len jednou z viacerých príčin vedúcich k zastaveniu exekúcie. O procesné zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie pôjde vtedy, keď mu bude možné vytýkať, že nedbal na náležitú opatrosť a uvážlivosť a návrh na začatie exekúcie podal, hoci mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok predvídať. V predmetnej exekučnej veci oprávnený ani pri vynaložení

maximálneho úsilia nemohol zabrániť smrti povinnej osoby a teda zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie tak nemožno vyvodiť. Súd skúmal, či je daný dôvod na zaviazanie oprávneného na náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom musel konštatovať, že pri rozhodovaní o náhrade trov exekúcie v danej veci súd nemôže použiť ani ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko tento sa viaže na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, čo nie je tento prípad, pretože exekúcia bola zastavená z dôvodu, že procesná spôsobilosť povinného zanikla dňom smrti, pričom povinnosť z exekučného titulu na dedičov neprešla. Ak súdny exekútor po začatí exekúcie zistil, že povinný je nemajetný, mohol zvážiť iniciovanie zastavenia exekúcie pre túto skutočnosť, čím by si zabezpečil aj náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s výkonom exekúcie. Súd zohľadnil aj ekonomické hľadisko, kedy zaviazaním oprávneného k náhrade trov exekučného konania by dôsledky bezvýslednosti exekúcie znášal oprávnený dvakrát - prvý krát nevyhovením jeho priznaného práva z exekučného titulu a druhý krát uložením povinnosti na náhradu trov zastavenej exekúcie, čím by sa paradoxne oprávnený dostal do horšej pozície, ako keby k exekučnému vymáhaniu vôbec nepristúpil (svedčí o tom aj nález Ústavného súdu zo dňa 17. decembra 2004 sp. zn. II ÚS 31/4). V prípade, ak povinný zanikol bez právneho nástupcu a zároveň tu nie je niektorý z dôvodov pre uloženie povinnosti nahradiť exekučné trovy oprávnenému, neexistuje iné zákonné rozhodnutie, ako nepriznať súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Musselle proti Belgicku, rozsudok z 23. novembra 1983, séria A č. 70), v ktorom bolo zdôraznené, že riziko s výkonom určitej profesie (v citovanom prípade advokáta), kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu, je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie. Európsky súd pre ľudské práva ďalej akceptoval argument, že súdny exekútor mohol od oprávneného v exekučnom konaní žiadať preddavok na trovy exekúcie a zastaviť exekučné konanie v prípade jeho nezaplatenia. Exekučný súd k tomu dodáva, že súdny exekútor mal taktiež možnosť pri náležitom výkone exekúcie včas postrehnúť ekonomickú a majetkovú situáciu povinného a včas podať podnet súdu na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného. Súd pri rozhodovaní prihliadal na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, taktiež na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Poučenie:

Proti výroku I tohto uznesenia je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 357 písm. a) CSP).

Proti výroku II tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ust. § 365 ods. 1 C.s.p., ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.